

3. søndag efter påske.

En kort tid, så ser I mig ikke længere, og atter en kort tid, så skal I se mig.« Da sagde nogle af hans disciple til hinanden: »Hvad er meningen med det, han siger til os: En kort tid, så ser I mig ikke, og atter en kort tid, så skal I se mig? og: Jeg går til Faderen?« De sagde altså: »Hvad mener han med at sige: En kort tid? Vi forstår ikke, hvad han taler om.«

Jesus vidste, at de ville spørge ham, så han sagde til dem: »I spørger hinanden, hvad jeg mente, da jeg sagde: En kort tid, så ser I mig ikke, og atter en kort tid, så skal I se mig? Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal græde og klage, men verden skal glæde sig. I skal sørge, men jeres sorg skal blive til glæde. Når kvinden skal føde, har hun det svært, fordi hendes time er kommet; men når hun har født sit barn, husker hun ikke mere sin trængsel af glæde over, at et menneske er født til verden. Også I sørger nu, men jeg skal se jer igen, og da skal jeres hjerte glæde sig, og ingen skal tage jeres glæde fra jer.

Joh. 16,16-22

Jeres sorg skal blive til glæde

MOGENS G. JENSEN

Tanken

Det er skærtorsdag aften, og Jesus fortæller sine disciple, at han skal forlade dem, men efter en kort tid skal de igen være sammen. Og disciplene fatter ikke noget som helst af det. De forstår ikke, at han taler om sin korsfæstelse og opstandelse. Hvorfor mon denne samtale overhovedet er kommet med i vores NT? Hvad skal vi bruge det til, at disciplene ikke forstår, hvad Jesus mener med, at de en kort tid skal sørge, men efter kort tid igen blive glade? Samtalen er aktuel også for os, fordi vi her forberedes på vores discipelvilkår.

Troen

Er et troende menneske anderledes end en ikke-troende? Er han mere glad, er hun lykkeligere end den ikke-troende? Selvfølgelig er den troende anderledes end den ikke-troende. Det gør da en verden til forskel, at den opstandne Jesus ved Helligånden bor i et menneske. Svaret er ja. Men det er kun en del af svaret. For det betyder nemlig ikke, at et troende menneske slipper nemmere gennem livet end andre. Nogle gange tvært imod, fristes jeg til at sige.

Alt det bygger jeg på Jesu ord, når han siger til disciplene, at de skal sørge, men efter en kort tid glæde sig igen. Jesus tegner ikke her et skønmaleri, men et realistisk billede af, hvordan livet for en discipel ser ud. Et grundvilkår for det at være discipel. Som vi synger med Kingo DDS 655,4: 'Så er sorg til glæde lænket, så er drikken mig iskænket, besk og sød i livets skål, sådant er mit levnedsmål.'

Sagt på en anden måde: at være et kristent menneske er gang på gang at opleve både langfredag og påskemorgen. Ikke kun en langfredag og ikke kun en påskemorgen, men netop begge dele og det så tæt forbundet, at der kun er en kort tid imellem dem.

Digteren Johannes Jørgensen, der gik fra at være fritænker til kristen tro, blev engang spurgt, om han som kristen var mere lykkelig end den ikke-troende. Hertil svarede han: 'De tager ganske fejl, højtærede. Man er aldeles ikke lykkelig, når man er et troende menneske. Det er den største ulykke, som kan passere en, at blive kristen, og hvis De troede på Gud (hvad De altså ikke gør), burde De bede ham fri Dem derfra. De er lykkelig, som ikke tror på nogen ting. De lever, som De har lyst til og bevarer Deres gode samvittighed derved. Vi andre, der har fået troens gave og det med denne gave følgende ansvar, det tynger os så stærkt, at vi er nær ved at segne som under byrden af et kors.'

Det er sat på spidsen, for selvfølgelig er det ikke nogen ulykke at få troens gave. Men Johannes Jørgensen har i hvert fald ret i, at hvis man kommer til Jesus Kristus for udelukkende at blive lykkelig, ja så er man gået galt i byen. For der følger andre ting end lykke med i den kristne tro. Fx får man et værre bøvl med samvittigheden. For med Jesus Kristus som herre er det jo slut med at leve, som man vil. Og hvis man gør det alligevel, så er samvittigheden der omgående med sine anklager. Og vi kan også nævne tvivlen. Vi lever i en verden, hvor den naturvidenskabelige forklaring i alle ting næsten har monopol på sandheden. Hvordan kan vi så overhovedet tro på en Gud? Og hvad med alle underne i Bibelen? En tredje ting, der følger et kristent menneske, er anfægtelsen. Anfægtelsen går ikke på, om Gud findes, men derimod på om han vil have noget med sådan en som mig at gøre.

Jamen er sådan et liv til at holde ud? Ja, det er det, for samvittighedsproblemer, tvivl og anfægtelse er faktisk livstegn på troen. Samvittigheden, tvivlen og anfægtelsen er der kun, fordi troen er der. For når et troende menneske oplever samvittighedskvaler, tvivl og anfægtelse viser det, at troen lever. Sådan vil det være lige indtil den dag, da Jesus kommer og gør al sorg til glæde. 'Og da skal jeres hjerte glæde sig, og ingen skal tage jeres glæde fra jer,' siger Jesus til sidst. Det skal ske om en kort tid, siger han. Ventetiden kan føles uendelig lang – ja, den kan vare det meste af et helt liv. Men målt i evighedens perspektiv, så er der dog kun tale om et kort øjeblik.

Det må give os styrke til at holde ud og holde fast i glæden trods alt. Jesus lover dem og os, at når vi ser ham igen, 'da skal jeres hjerte glæde sig, og ingen skal tage jeres glæde fra jer.'

Udfordringen

Mærker du, at du som kristen er mere lykkelig end din ikke-troende nabo? Og har du tænkt på, hvordan tvivl og anfægtelse på en mærkelig modsat måde kan være tegn på tro?